

УДК 33.053:502.131

DOI: 10.35340/2308-104X.2020.88-3-06

**ЗБАЛАНСОВАНІСТЬ
РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ЕКОНОМІКИ: ТЕОРЕТИЧНІ
АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ
ПРИРОДНИМИ РЕСУРСАМИ**

ШЕВЧЕНКО Г. М.,
доктор економічних наук, доцент,
старший науковий співробітник
відділу економічного регулювання
природокористування,
Інститут проблем ринку та
економіко-екологічних досліджень
НАН України

**BALANCED DEVELOPMENT OF
THE NATIONAL ECONOMY:
THEORETICAL ASPECTS OF
THE NATURAL RESOURCE
MANAGEMENT**

SHEVCHENKO H.,
Doctor of Science in Economics,
Associate Professor, Senior
Researcher, Department of
Economic Management of Natural
Resources, Institute of Market
Problems and Economic-Ecological
Research of the NAS of Ukraine

У статті розглядаються аспекти сталого та збалансованого розвитку національної економіки. Узагальнено деякі теоретичні положення, релевантні проблеми природних ресурсів. Представлені підходи до управління природними ресурсами за принципом збалансованості, з урахуванням різноспрямованості чинників, які впливають на прийняття та реалізацію рішень на макрорівні. Розкрито зміст співвідношення понять збалансованості, сталості та зрівноваженості, в концептуальних рамках реалізації Цілей сталого розвитку.

Ключові слова: збалансований розвиток, сталість, природні ресурси, різноаспектність, зрівноваженість.

В статье рассматриваются аспекты устойчивого и сбалансированного развития национальной экономики. Обобщены некоторые теоретические положения, релевантные проблеме природных ресурсов. Представлены подходы к управлению природными ресурсами по принципу сбалансированности, с учетом разнонаправленности факторов, влияющих на принятие и реализацию решений на макроуровне. Раскрыто содержание соотношения понятий сбалансированности, устойчивости и уравновешенности, в концептуальных рамках реализации Целей устойчивого развития.

Ключевые слова: сбалансированное развитие, устойчивость, природные ресурсы, разноаспектность, уравновешенность.

The article considers aspects of sustainable and balanced development of the national economy. Some theoretical provisions relevant to the problem of natural resources have been generalized. Approaches to the natural resources management on the principle of balance have been presented, taking into account the diversity of factors influencing the implementation of decisions at the macro level. The content of the ratio of the concepts of balancing and

sustainability in the conceptual framework of the Sustainable Development Goals has been revealed.

Key words: *balanced development, sustainability, natural resources, diversity, equilibrium.*

Постановка проблеми. Розвиток національної економіки на шляху до ринкових перетворень і в умовах постійних кризових явищ потребує балансу чинників, які мають вплив як на економіку, так і на всі аспекти життя країни. Природні ресурси, як основа національного багатства, є основою функціонування та розвитку економічних відносин, що на сучасному етапі вивчаються взаємопов'язано з концепцією сталості, зокрема, глобальними цілями сталого розвитку [1] та їх імплементацією на національному рівні [2].

Збалансованість розвитку національної економіки є комплексною міждисциплінарною проблемою, що не втрачає своєї актуальності та в проєкції на площину економіко-екологічних відносин потребує підтримки на державному рівні та, відповідно, обґрунтованості прийняття управлінських рішень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Суперечності розвитку економічних систем, що визначають відповідні процеси управління, викладені в роботі [3]. Особливості економічного оцінювання природних ресурсів транзитивної економіки розглядаються в роботі [4]. Вплив несвоечасності прийняття управлінських рішень на економіку України відображено в статті [5]. Методологічні проблеми збалансованого розвитку національної економіки, у його соціоприродному та соціально-економічному проявах, висвітлені в роботах [6; 7]. Територіальному рівню управління еколого-економічною діяльністю присвячені праці [8; 9]. Аналізу механізмів управління еколого-економічними конфліктами, що спричинені природними ресурсами, присвячено роботу [10]. Водночас додаткового дослідження потребують теоретичні питання, пов'язані з управлінням природними ресурсами в контексті збалансованого розвитку національної економіки.

Мета дослідження полягає в узагальненні теоретичних аспектів управління природними ресурсами на рівні національної економіки за принципами сталості та збалансованості.

Вклад основного матеріалу дослідження. При проведенні аналізу складових управління природними ресурсами з погляду традиційних економічних, соціальних та екологічних аспектів сталого розвитку, важливою є ідентифікація комплексу можливих взаємозв'язків між ними, а також пошук балансу між економічними та всіма іншими інтересами суспільства: «...актуальні для людини екологічні проблеми на фоні загального ходу еволюції біосфери є вторинними. Людство повинно турбуватися не про охорону природи взагалі, а про ті аспекти природокористування, які можуть забезпечити баланс між інтересами суспільства та станом середовища» [11, с. 85].

Процеси освоєння та використання природних ресурсів можуть бути інтерпретовані в контексті їх переходу від природного стану, як частини природних компонентів та екосистем, через проміжний стан, опосередкований антропогенним і техногенним впливом, до кінцевого стану, в якому вони розглядаються як ресурси, залучені до господарської діяльності. Збалансований підхід до управління природними ресурсами є уніфікованим: на кожному з

представлених етапів доцільним є знаходження балансу між різними аспектами діяльності суб'єктів економічних відносин, релевантного суперечливим питанням природокористування. Я. Сіммонс [12] розглядає декілька підходів до управління процесами використання природних ресурсів, які (в призмі досягнення збалансованості, з урахуванням її концептуальної складності [13]) можна інтерпретувати таким чином:

– економічний (ринковий) підхід: досягнення збалансованого стану, пов'язаного з функціонуванням традиційного ринкового механізму, в якому відбувається пошук відповідності попиту та пропозиції. Пріоритет надається питанню зростання виробництва для задоволення потреб зростаючого населення;

– морально-етичний підхід: збалансованість антропогенного використання біосфери, кожен елемент якої розглядається як економічна, культурна чи естетична цінність;

– поведінковий підхід: досягнення балансу соціокультурних і психоемоційних імпульсів, які пов'язані з тим, як різні суспільства використовують природні ресурси;

– екологічний підхід: збалансування взаємодій між біотичними та абіотичними компонентами біосфери, який ґрунтується на припущенні, що антропогенне використання природних ресурсів і загалом екосистем має деструктивні наслідки для навколишнього природного середовища. Основна мета збалансованості – втримання негативного впливу на довкілля на гранично допустимому рівні, що не перевищує асиміляційний потенціал екосистем і, відповідно, не спричиняє критичного дисбалансу в природі.

Специфіка управління відновними природними ресурсами (флора, фауна, земельні, лісові, водні ресурси), полягає в необхідності посилення процесів їх охорони та відтворення для збереження природного балансу середовища, до якого належать відновні ресурси. Поряд із цим процес відтворення невідновних ресурсів (мінеральні, паливні та мінерально-сировинні ресурси) значно повільніший за процес їх використання. Відповідно, раціональне управління невідновними ресурсами орієнтоване передусім на їх економічну сторону.

Важливим теоретичним підґрунтям для розуміння збалансованості у сфері природокористування є положення, запропоновані Р. Коузом [14; 15], зокрема, в контексті обґрунтування механізму управління екологічно орієнтованим розвитком національної економіки та визначення в ньому ролі держави, а саме: природний ресурс, використання якого спричинило зовнішній ефект, може бути товаром завдяки попередньому розподілу прав власності на нього. Держава при цьому виконує роль політичного розпорядника відповідних завдань суб'єктам, діяльність яких пов'язана з природокористуванням. Цим суб'єктам надається можливість одержати результат такого розподілу. При цьому держава зберігає за собою право при розподілі прав власності приймати оціночне рішення. Припущення Р. Коуза, що ґрунтується на достатньо простих методах мікроекономічного аналізу, полягає в тому, що оцінювання та відповідні показники, які мають вирішальне значення для оптимального стану та збалансування яких встановлює оптимум (граничні збитки та граничні витрати на їх запобігання), стають дієвими завдяки розподілу прав власності через

проведення переговорів. Основна ідея так званої теореми Коуза [14] полягає в тому, що незалежно від обраних державою рамок права власності переговори приведуть до одного й того ж суспільно-оптимального результату щодо рівня забруднення.

Критика теореми Коуза [15, с. 44–54] зводиться до такого:

- права власності на природні ресурси не означають їх автоматичну реалізацію на практиці. Готовність платити має пряму залежність від платоспроможності суб'єктів природокористування, тобто принципове вирішення питання права власності на природні ресурси не є нейтральним, а залежить від готовності учасників еколого-економічної діяльності платити за таке право. Інакше кажучи, необхідним є баланс теорії досягнення оптимуму в діях природокористувачів і відповідного її практичного впровадження;

- всупереч існуванню кількох зацікавлених сторін у питаннях раціонального та ефективного використання природних ресурсів, існує двостороння монополія між основними учасниками переговорів у сфері природокористування. Обидва варіанти надання права власності на природні ресурси несуть у собі потенціал небезпечного розгортання позиції сильної сторони, відповідно, більш слабка сторона змушена буде погодитися з рішенням сильнішої сторони. Тобто йдеться про балансування інтересів між станом ідеальної конкуренції (в теорії) і станом реальної конкуренції;

- як указано в попередньому положенні, існує декілька зацікавлених сторін і значно більше суб'єктів, які мають різносторонні, навіть полярні інтереси щодо використання природних ресурсів. Унаслідок цього зростає внутрішня суперечність, пов'язана з тим, що суб'єкти національної економіки та водночас забруднювачі довкілля не є однорідною сукупністю організацій і підприємств і, як наслідок, затягування та втручання в хід ведення переговорів;

- положення теореми Коуза має бути доповнене ідеєю трансакційних витрат, що також має важливе значення при збалансуванні розвитку національної економіки.

Серед сформованих на пострадянському просторі теорій економіки природокористування та охорони довкілля, може посилити підґрунтя для розуміння збалансованості розвитку національної економіки так звана теорія екологічних збитків, одним з авторів якої є О. Балацький [16]. Розглянемо класифікацію екологічних збитків, одержаних унаслідок суперечливості різноспрямованих дій довкола природних ресурсів і таких, що впливають на якість навколишнього середовища: в залежності від механізму впливу збитки можна поділити на прямі та опосередковані. Прямі збитки пов'язані з безпосереднім негативним впливом екодеструктивної діяльності на людину: погіршення здоров'я, зниження продуктивності праці, погіршення самопочуття, порушення емоційного та морального стану. Опосередковані збитки проявляються у вигляді втрат певних цінностей: матеріальних ресурсів, біорозмаїття, погіршення стану об'єктів, створених людиною (будівель, споруд, обладнання, елементів інфраструктури). Прямі та непрямі екологічні збитки взаємопов'язані в системі соціо-еколого-економічних процесів, розвиток і дослідження яких потребує збалансованого підходу.

У роботі [6, с. 14] акцентується увага на «значущості психологічного чинника в системі «людина – суспільство – довкілля», який спричиняє

підвищення уваги до першої зі складових, тобто до людини». Людська життєдіяльність у сучасному суспільстві тісно пов'язана з різними організаціями та ролями в них. Відповідно до положень теорії організаційного розвитку, для того, щоб задовольнити свої потреби індивід має стати членом хоча б однієї з організацій. Найбільш затребуваними є економічні організації – підприємства, головні «гравці матеріального світу суспільства». Протягом двадцятого та початку двадцять першого століть організаційні процеси та відносини щодо виробництва, споживання, обміну та розподілу матеріальних благ суттєво зросли за масштабом, і, як наслідок, актуалізувалися та усвідомилися обмеження природних ресурсів. Проте на сучасному етапі соціально-економічного розвитку, за умови раціональної господарської діяльності та зменшення споживацьких запитів, можливе відновлення природних ресурсів і поліпшення якості довкілля (подібна ідея є підґрунтям місії European Green Deal [17]). Йдеться про доцільність збалансованого природокористування на рівні національної економіки, а також регіональному, локальному та індивідуальному рівнях. Соціально-екологічні та економіко-екологічні суперечності мають усвідомленими з обох протилежних позицій.

Отже, збалансованість розвитку національної економіки спрямована на різноаспектність чинників, в тому числі природно-екологічних. Концепція сталого розвитку пов'язана з пошуком балансу економічних, соціальних та екологічних аспектів життєдіяльності суспільства. При реалізації Глобальних цілей сталого розвитку та, відповідно, підтриманні процесів поліпшення загального стану на рівні держави та її окремих територій, виникають труднощі, пов'язані з нестабільністю тих чи інших процесів функціонування національної економіки. Тому необхідним є нарощення та науково обґрунтоване використання природноресурсного потенціалу як сукупності природних ресурсів країни, що освоюються, видобуваються, використовуються та відновлюються за принципами раціональності та оптимальності.

Політична збалансованість управління природними та іншими ресурсами, процесами та результатами збалансованого розвитку національної економіки, є водночас підґрунтям і метою реалізації Порядку денного до 2030 року на глобальному та національному рівнях. При цьому зміст підходів до встановлення та реалізації Цілей сталого розвитку, зокрема, у сфері управління природними ресурсами, має певну суперечливість (рис. 1).

У ході еволюції вартісної сутності природи та, відповідно, змінюваності економічної інтерпретації природних ресурсів, трансформується й концептуальне бачення збалансованості розвитку національної економіки – до зрівноваження різноаспектних чинників шляхом посилення державної підтримки. Для того, щоб максимізувати вигоду від використання природних ресурсів, необхідні сумісні виважені дії зацікавлених сторін, що ґрунтуються на принципах сталості та збалансованості економічного розвитку.

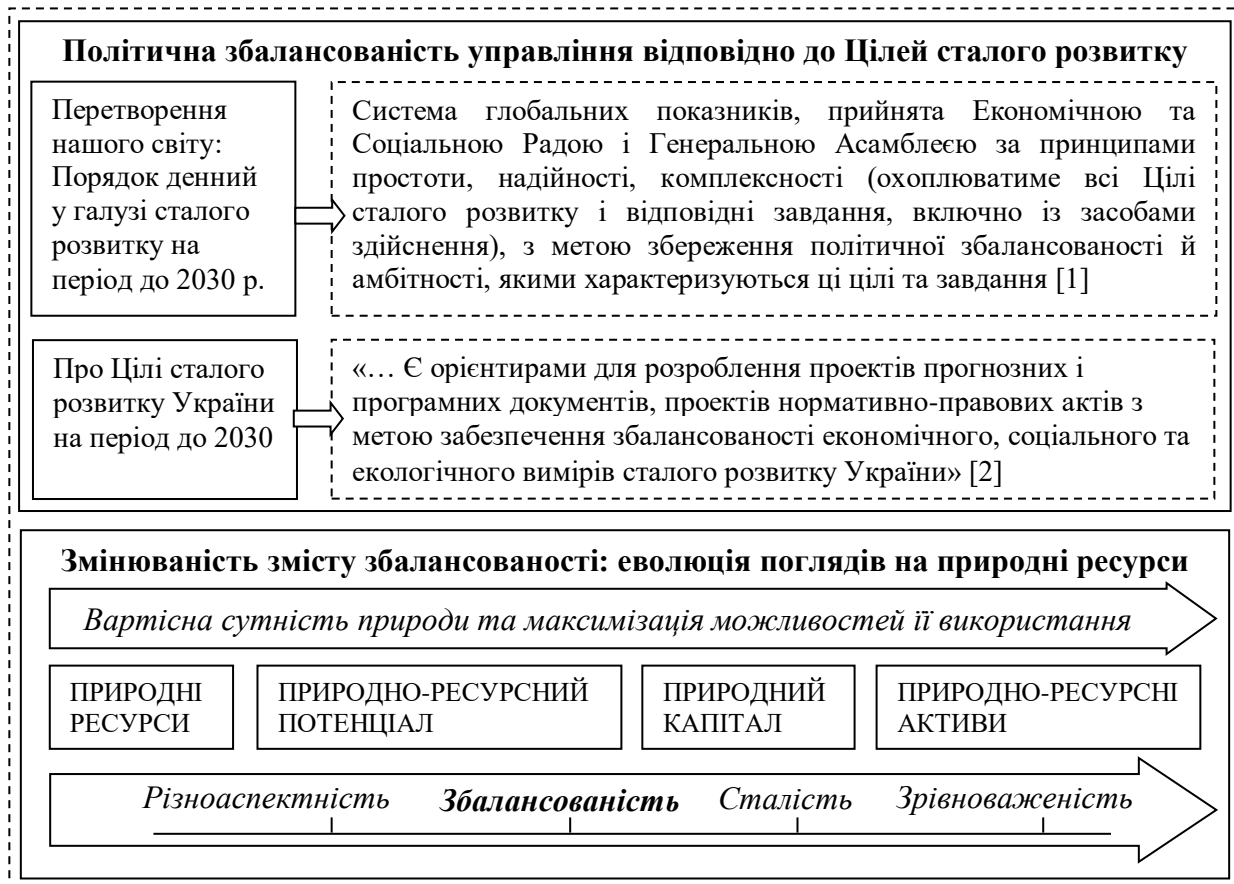

Рис. 1. Співвідношення збалансованості та сталості: еволюція економічної сутності природних ресурсів

Джерело: розроблено автором

Висновки і перспективи подальших досліджень. У статті розглядаються аспекти сталого та збалансованого розвитку національної економіки. Узагальнено теоретичні положення, релевантні проблеми природних ресурсів, зокрема, принципи, на яких ґрунтується теорема Р. Коуза; класифікація екологічних збитків у теорії О. Балацького. Представлені підходи до управління природними ресурсами за принципом збалансованості, з урахуванням різноспрямованості чинників, які впливають на прийняття та реалізацію рішень на макрорівні. Розкрито зміст співвідношення понять збалансованості, сталості та зрівноваженості, в концептуальних рамках реалізації Цілей сталого розвитку.

Надалі акцент дослідження має зміститися вбік аналізу збалансованості природної та соціальної форм економічного потенціалу.

Література:

1. General Assembly United Nations. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. Resolution adopted by the General Assembly on 25 September 2015. URL: https://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/globalcompact/A_RES_70_1_E.pdf.

2. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента України №722/2019 від 30.09.2019. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/7222019-29825>.

3. Петрушенко Н. Н. Особенности управления экологическими противоречиями в экономических системах. *Вестник Адыгейского государственного университета. Серия «Экономика»*. 2013. №3(127). С. 37–44.
4. Prokopenko O. V., Kysly V. M., Shevchenko H. M. Peculiarities of the natural resources economic estimation under the transformational conditions. *Economic Annals-XXI*. 2014. №7–8(1). P. 40–43. URL: http://soskin.info/en/ea/2014/7-8/contents_10.html.
5. Грищенко В. Ф., Грищенко І. В., Ашхаб Х. Х. Вплив несвоєчасності прийняття рішень у сфері управління національним господарством на економіку України. *Економіка та суспільство*. 2018. №17. С. 98–106. URL: http://economyandsociety.in.ua/journals/17_ukr/14.pdf.
6. Петрушенко М. М. Прогнозування та регулювання розвитку національної економіки: соціоприродні й економічні протиріччя: монографія. Суми: Університетська книга, 2013. 336 с.
7. Шевченко Г. М. Прогнозування розвитку рекреації в Україні: соціально-економічний еквілібріум: монографія. Суми: Університетська книга, 2017. 336 с.
8. Грищенко В. Ф., Древаль О. Ю., Грищенко І. В. Управління використанням експортно-імпортного потенціалу регіону в системі забезпечення еколого-економічної безпеки. *Актуальні проблеми економіки*. 2015. №8(170). С. 226–238. URL: <https://eco-science.net/archive/2015/APE-08-2015.zip>.
9. Прокопенко О. В., Петрушенко М. М. Системно-синергетичний підхід до управління екологічними протиріччями на територіальному рівні. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2013. №1. С. 254–266. URL: <https://mmi.fem.sumdu.edu.ua/journals/2013/1/254-266>.
10. Петрушенко М. М., Шевченко Г. М. Управління еколого-економічними конфліктами в контексті оптимальних механізмів розподілу ресурсів. *Актуальні проблеми економіки*. 2013. №3(141). С. 186–192. URL: <https://eco-science.net/downloads/>.
11. Петров К. М. Экология и культура. Санкт-Петербург: Издательство Санкт-Петербургского университета, 2000. 365 с.
12. Simmons I. G. The ecology of natural resources. London: Edward Arnold, 1974. 424 p.
13. Petrushenko M. M., Voroshylo L. S. Environmental-economic conflict: conceptual complexity and management issues. *Economic Processes Management: International Scientific E-Journal*. 2015. №3. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/42346>.
14. Coase R. H. The problem of social cost. *The Journal of Law and Economics*. 1960. №3. P. 1–44.
15. Эндрес А. Экономика окружающей среды. Введение. / Пер. с нем. Киев: Лыбидь, 1995. 168 с.
16. Балацький О. Ф., Петрушенко М. М., Шевченко Г. М. Конфліктна складова системи соціоприродних зв'язків у економічній сфері взаємовідносин. *Механізм регулювання економіки*. 2012. №2(56). С. 140–153.

17. A European Green Deal. The European Commission's priorities. European Commission, 2020. URL: https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en.

References:

1. General Assembly United Nations. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. Resolution adopted by the General Assembly on 25 September 2015. URL: https://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/globalcompact/A_RES_70_1_E.pdf.

2. Pro Cili stalogho rozvytku Ukrainy na period do 2030 roku: Ukaz Prezydenta Ukrainy #722/2019 vid 30.09.2019. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/7222019-29825>.

3. Petrusenko N. N. Osobennosti upravleniya ekologicheskymy protyvorechjamy v ekonomicheskikh systemakh. Vestnyk Adygejskogho ghosudarstvennogho unyversyteta. Seryja «Экономика». 2013. #3(127). S. 37–44.

4. Prokopenko O. V., Kysly V. M., Shevchenko H. M. Peculiarities of the natural resources economic estimation under the transformational conditions. Economic Annals-XXI. 2014. #7–8(1). P. 40–43. URL: http://soskin.info/en/ea/2014/7-8/contents_10.html.

5. Ghryshhenko V. F., Ghryshhenko I. V., Ashkhab Kh. Kh. Vplyv nesvojechasnosti pryjnattja rishenj u sferi upravlinnja nacionalnym ghospodarstvom na ekonomiku Ukrainy. Ekonomika ta suspiljstvo. 2018. #17. S. 98–106. URL: http://economyandsociety.in.ua/journals/17_ukr/14.pdf.

6. Petrusenko M. M. Proghnozuvannja ta reghuljuvannja rozvytku nacionalnoji ekonomiky: sociopryrodni j ekonomichni protyrichchja: monohrafija. Sumy: Universytetsjka knygha, 2013. 336 s.

7. Shevchenko Gh. M. Proghnozuvannja rozvytku rekreaciji v Ukraini: socialjno-ekonomichnyj ekvilibrium: monohrafija. Sumy: Universytetsjka knygha, 2017. 336 s.

8. Ghryshhenko V. F., Drevalj O. Ju., Ghryshhenko I. V. Upravlinnja vykorystannjam eksportno-importnogho potencialu reghionu v systemi zabezpechennja ekologho-ekonomichnoji bezpeky. Aktualjni problemy ekonomiky. 2015. #8(170). S. 226–238. URL: <https://eco-science.net/archive/2015/APE-08-2015.zip>.

9. Prokopenko O. V., Petrusenko M. M. Systemno-synerghetychnyj pidkhid do upravlinnja ekologichnymy protyrichchjamy na terytorialnomu rivni. Marketyng i menedzhment innovacij. 2013. #1. S. 254–266. URL: <https://mmi.fem.sumdu.edu.ua/journals/2013/1/254-266>.

10. Petrusenko M. M., Shevchenko Gh. M. Upravlinnja ekologho-ekonomichnymy konfliktamy v konteksti optymalnykh mekhanizmiv rozpodilu resursiv. Aktualjni problemy ekonomiky. 2013. #3(141). S. 186–192. URL: <https://eco-science.net/downloads/>.

11. Petrov K. M. Ekologiya i kultura. Sankt-Peterburg: Izdatelstvo Sankt-Peterburgskogo universiteta, 2000.

12. Simmons I. G. The ecology of natural resources. London: Edward Arnold, 1974.

13. Petrushenko M. M., Voroshylo L. S. Environmental-economic conflict: conceptual complexity and management issues. *Economic Processes Management: International Scientific E-Journal*. 2015. 3. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/42346>.
 14. Coase R. H. The problem of social cost. *The Journal of Law and Economics*. 1960. 3. 1–44.
 15. Endres A. *Ekonomika okruzhayushey sredyi. Vvedenie. Per. s nem.* Kiev: Lyibid, 1995.
 16. Balacjkyj O. F., Petrushenko M. M., Shevchenko Gh. M. Konfliktna skladova systemy sociopryrodnykh zv'jazkiv u ekonomichnij sferi vzajemovidnosyn. *Mekhanizm rehuljuvannja ekonomiky*. 2012. #2(56). S. 140–153.
 17. A European Green Deal. The European Commission's priorities. European Commission, 2020. URL: https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en
-

The article considers aspects of sustainable and balanced development of the national economy. Balanced development at the macroeconomic level is a complex interdisciplinary problem that is relevance and in the projection on the plane of economic-environmental relations needs support from the government and accordingly the grounding of management decisions.

The purpose of the study is to generalize the theoretical aspects of natural resource management at the level of the national economy on the principles of sustainability and balancing. Some theoretical provisions relevant to the problem of natural resources have been generalized. An important theoretical basis for understanding the balance in the field of nature management are the provisions proposed by R. Coase, in particular, in the context of substantiation of the management mechanism of ecologically oriented development of the national economy and determination in it of a role of the government. Among the theories of the economy of nature management and environmental protection formed in the post-Soviet space, the so-called theory of ecological damage, one of the authors of which is O. Balatsky, can strengthen the basis for understanding the balance of development of the national economy.

Approaches to the natural resources management on the principle of balance have been presented, taking into account the diversity of factors influencing the implementation of decisions at the macro level. The content of the ratio of the concepts of balancing and sustainability in the conceptual framework of the Sustainable Development Goals has been revealed. The political balance of management of natural and other resources, processes and results of the balanced development of the national economy is both the basis and the goal of the 2030 Agenda at the global and national levels. The content of approaches to the establishment and implementation of the Sustainable Development Goals, in particular, in the field of natural resources management, has contradictions. In the course of the evolution of the value essence of nature and, accordingly, the variability of the economic interpretation of natural resources, the conceptual vision of the balanced development of the national economy is transformed, balancing multifaceted

factors by strengthening state support. In order to maximize the benefits of using natural resources, joint prudent stakeholder action based on the principles of sustainability and balanced economic development is needed.

УДК 331.52.021

DOI: 10.35340/2308-104X.2020.88-3-07

**АСИМЕТРИЯ ВІТЧИЗНЯНОГО
РИНКУ ПРАЦІ: АНАЛІЗ СТАНУ
ІНФОРМАЦІЙНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**

РУЖЕНСЬКИЙ М. М.,
доктор економічних наук,
професор кафедри менеджменту
Інституту підготовки кадрів
державної служби зайнятості
України,
ГРИШКО О. П.,
аспірант кафедри менеджменту
Інституту підготовки кадрів
державної служби зайнятості
України

**ASYMMETRY OF THE
DOMESTIC LABOR MARKET:
ANALYSIS OF THE CONDITION
OF INFORMATIONAL SUPPORT**

RUZHENSKIJ M.,
Doctor of Science in Economics,
Professor of the Department of
Management of the Institute of
Personnel Training of the State
Employment Service of Ukraine
HRUSHKO O.,
Post-graduate student of the
Department of Management of the
Institute of Personnel Training of
the State Employment Service of
Ukraine

У статті розглянуто проблему асиметрії інформації вітчизняного ринку праці згідно з її проявами у формі дисбалансів. Неузгодженість загально-державних підходів до формування інформаційного забезпечення регулювання ринку праці, застаріле законодавче забезпечення функціонування ринку праці, відсутність нормативних документів щодо формування аналітичних звітів з урахуванням відомостей з усіх джерел інформації про стан ринку праці, неформальні трудові відносини на ринку праці і т.п. є наслідками неможливості встановлення ринкової рівноваги, в той час, коли це вкрай необхідно для врегулювання процесів на ринку праці та його соціально-економічних явищ. У статті досліджено поточний стан інформаційного забезпечення регулювання ринку праці і сформульовано пропозиції його удосконалення з метою забезпечення усіх суб'єктів ринку праці релевантною інформацією, що матиме беззаперечний вплив на зменшення обсягів асиметрії використовуваної на вітчизняному ринку праці інформації.

Ключові слова: асиметрія інформації, асиметрія ринку праці, державна служба зайнятості, дисбаланси ринку праці, інформаційне забезпечення, приватні посередники ринку праці, ринок праці.